

«Дивовижний світ братів наших менших»

Нас повсюди оточує розмаїтий, безмежний, неповторний світ живої природи. Це пишні гіллясті дерева, дивовижної краси квіти, барвисті метелики, пернаті птахи і, звісно, наші чотириногі друзі — тварини. Тварина стала вірним другом людини ще в прадавні часи, коли наші пращури змогли приручити диких звірів. І тепер ми вже не можемо уявити наше життя без — веселого, пильного і відданого друга та охоронця, без kota — поважного та вусатого мишолова. А комусь до вподоби крихітний хом'ячок, кумедна морська свинка або пухнастий довговухий кролик чи папуга.

«Хто у лісі господар?» (відгадування загадок)

● Я маленький, я пухнастий,
Попелястий, волохатий.
Я стрибаю, я тікаю,
Дуже куций хвостик маю. *(Заєць)*

● В темнім лісі проживає,
Довгий хвіст пухнастий має.
Її на місці не сидиться.
Як зовуть її?... *(Лисиця)*

● Хоч у нього шуба є,
Та як холод настає,
Він тоді не їсть, не п'є,
І не ходить, не гуляє,
А у лігво спать лягає. *(Ведмідь)*

● Тварина рогата
І рогів багато. *(Олень)*

● Пухова руденька шуба
В сосни стриба та на дуба.
Хвіст у неї, як мітла,
А сама на зріст мала.
Очі сяють, як намисто,
Мов дві цяточки вогнисті.
В неї хата гарна, тиха,
Взимку повненька горіхів,
В лісі любить вони жити,
Відгадайте, хто це, діти? *(Білка)*

● Яюсь я лісочком брів,
Звіра дивного зустрів.
Головою звір трясє,
На ній дерево несе.
Що за диво? Де взялось?
Чудо-звір цей, мабуть... *(лось)*.

● У лісі блукає,
Голови не піднімає,
Жолуді збирає. *(Дикий кабан)*

Пасеться на луку тварина:
Пухка і сіра, як хмарина.
Вона нам вовною дає
Турботу і тепло своє. *(Вівця)*

Довгі вуха, куций хвіст,
До мисливства в нього хист:
Все знаходить навмання
Це маленьке *(Цуценя)*

З квіток мед вона збирає
І у вулику ховає.
Кружляє цілий день мала
Здогадались хто? *(Бджола)*

В нас гуляє біля тину,
Має носик-намистину,
Сам він схож на будячок
Це колючий *(Їжачок)*

Вона живе в болоті,
Зелена, як трава.
І цілий день нам чути
З болота „ква-ква-ква”. *(Жаба)*

Я вночі дзижчу на вухо,
Та не джміль я і не муха.
Непомітно вас я – кусь!
Й крові вашої нап'юсь. *(Комар)*

Не боїться ця пташка зими,
Сало любить вона, так як ми.
Жовта грудка та сиві крильця.
Здогадалися, хто це? (Синиця)

Здивувалась дівтора:
„Це тварина чи гора?
Як же їсть він, як він п’є?”
А для цього хобот є! (Слон)

В мене довгий хоботок,
З квіт збираю я пилок.
Ще яскраві крильця маю,
Безтурботно я літаю. (Метелик)

Величезний цей хижак
На людей наводить жах.
Проживає в річці Ніл
Небезпечний (Крокодил)

В хаті я мишей ганяю,
Вуса ще з дитинства маю,
Лапкой миюся щодня.
Я пухнасте (Кошеня)

Невеличка та сіренька
В норці мешкаю тихенько.
Уночі по хаті – нир,
Я шукаю сало й сир. (Миша)

В морі плаваю на дні,
Там спокійніше мені,
Як желе мої боки:
І прозорі, і м’які.
Якщо зловиш мене ти –
Можу руку обпекти! (Медуза)

Я в гадзівстві допомога
Маю вим’я і два роги.
Цілий день траву жую,
Молоко смачне даю. (Корова)

Довго він в яйці сидів,
Мати його гріла.
Шкаралупу він пробив
І розправив крила.
Наче сонечко жовтенький,
Він маленький і тепленький. (Курча)

У хазяїна живу,
Сіно їм, овес, траву.
Працьовита я, грайлива,
Довгий хвіст, пухнаста грива. (Кобила)

Я пасуся на лужку
В хутрянному козушку.
Гострі рожки бе-бе-бе,
Налякаю я тебе. (Коза)

У хаті зачинилася,
Тихенько причаїлася,
Та сидить німа від страху.
Ви впізнали (Черепаха)

Відкриваються щоночі
Величезні її очі.
Землю темрява вкрива-
Полювать летить (Сова)

Як на гойдалках на вітках
Вони плигають у клітках.
Граються, кривляються,
Разом забавляються.
А веселі ці малята-
Пустотливі (Мавпенята)

Він незграбний і товстий,
Завжди він чомусь сумний.
А на лобі в нього ріг,
Ця тварина (Носоріг)

Заповзята трудівниця,
Вона праці не боїться.
Дуже сильна ця комаха
Називається (Мураха)

Будить будильник нас кожного ранку,
Він кукурікає гучно на ганку.
Всі прокидаються, сонце встає –
На кожному підвір’ї будильник цей є.
(Півень)

Засвітилися серед ночі
В темній хащі жовті очі.
Наче лісу грізний дух –
Гострі ікла, сірий смух.
Полювати йде хижак.
На весь ліс наводить жах. (Вовк)

Він мисливець хоч куди –
Сітки ставляє завжди.
А тоді сидить та слуха –
Чи не попадеться муха?
Вириватися не слід!
З'їсть він муху на обід.
(Павук)

Вона в морі промисляє,
І людей, і риб лякає.
Гострі зуби в два ряди,
Ось плавець стирчить з води.

Краще б в морі потонула
Ця страшна, бридка (Акула)

Ходить птаха по подвір'ю:
Гребінець, бородка, пір'я.
А якщо сіда в гніздечко –
Нам несе вона яєчко. (Курка)

Хоч бачить він пагано,
Але копа старанно.
Під землею вирив хід
Сліпкуватий сірий (Кріт)

Все на землі, все треба берегти –
І птаха, й звіра, і оту рослину.
Не чванься тим, що цар природи ти,
Бо врешті ти його частина.
Друже мій, люби життя,
люби людей, природу,
А кривду кинь у забуття,
як камінь в тиху воду.

Отже, у природі всі тварини потрібні. Кожна займає своє місце і має певне значення. Щоб зберігся світ, у якому ми живемо, потрібно зберегти всю різноманітність тварин і рослин.

Прошу вас тільки не забувати:
Кожна тварина варта любові.
Кожного дня і кожну хвилинку
Оберігайте всяку звіринку.
Тільки добра їм потрібно бажати.